

מ"ת 13418/04/22 - מדינת ישראל נגד עמית פריג

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 13418-04-22 מדינת ישראל נ' פריג(עציר)
תיק חיצוני: 177142/2022

בפני **כבוד השופט ניצן סילמן**
מדינת ישראל
מבקשים
נגד
משיבים
עמית פריג (עציר)

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו חבלה בכוונה מחמירה, שיבוש מהלכי משפט, הפקרה לאחר פגיעה, נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח.
3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 27/3/22 לאחר שחשד כי אופניו החשמליות נגנבו, נסע הנאשם ברכבו לג'יסר א זרקא, כשלידו אחיו גלעד; בשעה 8:40 לערך הבחינו השניים ברדאד שתווי (המתלונן) כשהוא רוכב על אופניים חשמליים, וסברו כי הלה הוא שגנב האופניים; השניים החלו עוקבים אחר המתלונן.
4. בשלב מסוים נסע המתלונן על האופניים בכיכר; המשיב הגיע ברכב כנגד כיוון התנועה בכיכר, ופגע במתלונן בעצמה, והעיפו על הכביש. המשיב עצר הרכב; גלעד יצא מן הרכב והתבונן במתלונן; לאחר מכן חזר לרכב והשניים עזבו את המקום מבלי להזעיק עזרה.
5. בהמשך אותו היום התקשר המשיב לתחנת משטרה ודיווח על גניבת אופניו (מבלי להזכיר דבר הפגיעה); המשיב נתן לגלעד הרכב וזה נסע להחליף שמשה ברכב.
6. המתלונן נחבל קשות לרבות דימום בגולגולת, שברים בפנים, בצלעות, ועוד. נכון למועד הגשת כתב האישום נותר המתלונן מאושפז.
7. המשיב טען כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלונן אלא רק לעצרו ובטעות נפגע המתלונן; עוד טוען המשיב כי נמלט מהמקום בשל אווירת ימים אלו והחשש כי יבולע לו בשל היותו יהודי; בנסיבות אלו הסכים אמנם המשיב לקיומה של התשתית עובדתית, אך סבר כי טענותיו מחלישות עצמת תשתית זו ויש בהן להביא להעדפת חלופה.
8. שקלתי הדברים. עצמת הראיות תקינה, עילת המעצר גבוהה ביותר.

9. טענותיו של המשיב דחוקות, ממילא אין בהן להועיל.
10. ראשית- גניבה ככל שתהיה אינה מקימה זכות לעשיית דין עצמית-אלימה, בוודאי לא פגיעה כה קשה; המשיב מנסה להציג עצמו כמי המגן על רכושו; אלא שלהבדיל ממקרים אחרים שהועלו בפסיקה- אין מדובר במי שחדרו אל ביתו- מבצרו, גרם לנאשם לחשוש לחייו, וזה התגונן כך או אחרת; מדובר במשיב אשר בשל חשד בנוגע לאופניו, נסע לכיוון ישוב אחר, חזר לאסוף את אחיו, המשיך ונסע לישוב אחר, ללא מורא, ושם פעל באופן שגרם פגיעות קשות כלפי מי שחשב שגנב אופניו.
11. שנית- קשה להלום טענות המבקש כי חשש פן יבולע לו באותו ישוב, עת לפי כוונתו הוא, בחר לנסוע לישוב הנ"ל, ולדבריו תכנן לעצור, לאור יום, את 'גנב האופניים', וזאת מבלי לחשוש.
12. שלישית- התנהלות המבקש הלכאורית אינה עולה בקנה אחד עם חששו הנטען מעוד טעם- המשיב אינו נמלט מיד לאחר הפגיעה; המשיב עוצר הרכב, אח המשיב יוצא, מתבונן ושב, ובמודע מחליטים השניים להימלט.
13. רביעית- המשיב מוצא לכאורה להתקשר למשטרה כעשרים דקות לאחר האירוע, בעודו במקום בטוח, אך חלף לפרט מעשיו והפגיעה, מדווח הוא על גניבת אופניים.
14. חמישית- קשה להלום ראיית המשיב עצמו כמגן החוק, עת המשיב נוסע ללא רישיון וללא ביטוח בשעת האירוע.
15. שישית- קשה לקבל טענת המשיב כי ניסה 'לעצור' המתלונן- הצילום מעלה תמונה לפיה הנסיעה הנה מהירה, נגד כיוון התנועה, והכניסה של הרכב במתלונן חזיתית; הלכת הצפיות מאחדת בין המעשה ובין הכוונה המיוחסת למשיב במעשיו.
16. שביעית- טענות דומות בנוגע לחשש כללי כבר נדחו בנסיבות קשות פי כמה- ראה למשל ת"פ (חי') 7747-06-15, וכאן אזכיר האמור לעיל- המשיב הוא שנסע לישוב המתלונן.
17. שמינית- מי הרואה עצמו שומר החוק, מי שחושב שמעשיו אינם נגועים בפגם מוסרי וחוקי, לא יטרח להחליף שמש, וידווח על התנהלותו; לא כך פעל המשיב, לכאורה.
18. על כן אין בטיעוני המשיב כדי לפגוע בעצמת הראיות; ההיפך הוא הנכון; 1 הטענות מחזקות את הכוונה הנטענת ואת ההפקרה הנטענת.
19. העילה ברורה- עבירות הפקרה נזכרו בפסיקה לא אחת, כעבירות המלמדות על חוסר אכפתיות לשלום הזולת, על אפתיה לחיי אדם; במיוחד אמורים הדברים מקום בו נעשה לכאורה שימוש ברכב כבנשק. מכאן קמה מסוכנות מובהקת.
20. בצד זאת, התנהלות המשיב- הדיווח על הגניבה, החלפת השמשה, והעדר מסירת הפרטים (ודי בכך להקים הפקרה, לכאורה), כל אלו מקשים על מתן אמון ומעלים שאלה של יכולת שמירת גבולות בכלל וגבולות החוק בפרט.
21. אזכיר כי מדובר במשיב אשר הורשע לאחרונה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש; המשיב ממתין לגזירת

דינו. גם מורא הדין אינו לנגד עיני המשיב.

22. התלבטתי אם קיים טעם להפנות המשיב לשירות המבחן נוכח האמור לעיל; העילות בעצמה גבוהה, וקשה להקחותן.

23. משאין לחובת המשיב עבר למעט הרשעה זו מהעת האחרונה, לא בלי היסוס, יופנה המשיב לשירות המבחן.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.